

kommer an paa, naar man vil hjælpe Landbruget. Der er mange, der mener, at det vil være en Lettelse for Landbruget at faa en betydelig Nedsættelse af Skatterne, men jeg tror ikke, at dette vil være af nævneværdig Betydning for det kriseramte Landbrug, for de direkte Skatter, saavel til Stat som Kommune, svares jo af Indtægter og Formue, og det vil altsaa sige, at de bedst stillede Landbrugere vil faa den største Fordel ved en Skattelettelse, medens derimod en Nedsættelse af Gældsbyrden først og fremmest kommer dem til gode, som svarer de smaa Skatter, som er vanskeligst stillede, som er ramt haardest af Krisen. Derfor er det Formaal, som her er tilsigtet: at nedbringe Landbrugets Gældsbyrde, udmærket, det er efter min Opfattelse det vigtigste Spørgsmaal overfor Landbrugets økonomiske Vanskeligheder i Øjeblikket. Jeg skal dog ikke nærmere komme ind paa det, da jeg er overbevist om, at alle Landbrugere og vel ogsaa alle andre her i Salen er enige om, at det er det vanskeligste Punkt for Landbrugerne. Jeg vil kun nævne et Eksempel, som vil illustrere dette Forhold. Jeg kender en Landmand paa Vejle-Eggen. Han har en lille Gaard paa omtrent 24 Tdr. Land, nogenlunde god Jord, saadan som man har denovre i Jylland. Han svarer 200 Kr. i Kommuneskat, ikke ret meget i Statsskat, for han har en stor Familie og megen Gæld, men han svarer 1 800 Kr. i Rente og Afdrag om Aaret. Det vil dog være klart for enhver, at naar man vil hjælpe en saadan Landbruger, gælder det først og fremmest om at kunne hjælpe ham til rimeligere Vilkaar med Hensyn til de Renter og Afdrag, han skal betale. Selv en Nedsættelse af 25 pCt. i Skattebyrden vil ikke komme til at betyde nævneværdigt i Retning af at lette det økonomiske Tryk for ham, ikke nær saa meget, som hvis man kan nedbringe hans Rente og Afdragsbyrde. Men, som sagt, jeg tror ikke, at Forslaget, som det her er formet, vil faa nogen nævneværdig Betydning, hvis det ikke følges af et Moratorium. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne sige, at hvis den højtærede Regering vil tage Hensyn til disse mine Udtalelser og vore Ønsker, kan jeg tilsige Ministeriet vort Partis mest velvillige og hurtige Medvirkning til Forslagets Gennemførelse.

Axel Møller: Baggrunden for de her foreliggende Forslag er jo den økonomiske Krisesituation, vi er inde i, og formodentlig er det navnlig Hensynet til Landbrugets vanskelige Stilling, der har gjort, at disse

Forslag er fremkommet. Formaalet med Forslagene er at begrænse Konkurserne, saa vidt det er muligt, og lette Indgaaelsen af Akkord, enten frivillig Akkord eller Tvangsakkord, saa meget, som det findes forsvarligt. Dette Formaal maa man i al Almindelighed sympatisere med. I Regelen vil det jo stille sig saaledes, at det, at en Skyldner faar Akkord enten frivilligt eller tvungen, vil være baade i hans egen Interesse og i Kreditorernes Interesse. Ser man efter, hvor meget Konkursboerne i de senere Aar gennemsnitligt har givet til de simple Kreditorer i Boet, ser man det ret forbavsende, at der i de senere Aar gennemsnitlig kun har været Dækning for saadant noget som ca. 7 pCt. til de simple Kreditorer. Hvis man derimod ser paa den Statistik, vi har over Tvangsakkorder, viser det sig, at de fleste Tvangsakkordboer giver saadant noget som mellem 25 og 50 pCt., ja, ikke faa giver endogsaa mere. Nogen paalidelig Statistik over de frivillige Akkorder har man selvfølgelig ikke, men jeg tager vel ikke meget fejl, naar jeg antager, at ogsaa ved frivillige Akkorder vil det være almindeligt, at man kan give noget lignende som ved Tvangsakkorder, altsaa langt, langt mere end ved Konkurs. Grunden til den store Difference i Kreditorernes Favor, som Akkordbehandlingen har ved Siden af, at den naturligvis er en Behagelighed for Debitor, er først og fremmest den, at de Debitorer, der ikke er kommet fuldstændig paa Knæene, har lettere ved at opnaa en Akkord. Men det er dog neppe den eneste Grund til, at Akkordboerne gennemgaaende er mere velhavende end Konkursboerne, dertil medvirker ogsaa den Omstændighed, at ved en Akkord kan der finde en lempeligere Afvikling Sted, Skyldneren kan faa Lov til at fortsætte sin Forretning, og der skrives ikke saa haardhændet ind overfor ham som ved en Konkursbehandling. Ved denne langsommere Afvikling underhaanden kommer der ofte mere ud af det til Kreditorerne. Slægt og Venner af den Mand, der er kommet i økonomiske Vanskeligheder, er ogsaa i Almindelighed villige til at bringe Ofre, hvis man kan skaffe ham en Akkord, men de er sandelig ikke villige til at bringe Ofre, hvis han alligevel skal gaa fallit, og det kun gælder om derigennem at skaffe hans Kreditorer en større Procent. Endelig er ogsaa Omkostningerne ved en Akkord, selv ved en Tvangsakkord, i Almindelighed betydelig mindre end Omkostningerne ved en Konkurs. Alt dette medfører, at man i Regelen faar en betydelig større Dividende ved en Akkord.